

på mumien, nämligen en liten amulett i form av en "huvudkudde" av egyptiskt snitt samt ett amulettöga, Horusögat, sittande å en arming av guld. Det vore otvivelaktigt av stort intresse att genom en analys erfaras, huruvida det rör sig om naturligt, gediget (meteorit)-järn eller om järn, utvunnet ur malm.

T. J. A.

Ett nytt motstycke till Årnåshjälmen.

Fig. 64.

Germanisches Nationalmuseum i Nürnberg har förvärvat en s k. "Topfhelm", lik Årnåshjälmen (publ. av B. SCHNITTGER i Fornvännen 1920) men av den yngre rundkulliga typen, dock med låg mittrygg. Hjälmen har tillhört släkten Rieter von Kornburg och tidigare förvarats i Allhelgonakyrkan i byn Kleinschwarzenlohe (fig. 64). Liksom Årnåshjälmen är den sammansatt av 3 delar. Hjälmen har varit helt försilvrad och är prydd med förgyllda beslag. Nedtill är hjälmen försedd med en grov linne-remsa, å vilken fastgjorts ett uddigt pansarnät av nitade järnringar. Hjälmen väger utan kedjeflätningen 2,91 kg. Den tillhör 1300-talets mitt. Jfr "Der Topfhelm der Rieter von Kornburg" av AUGUST NEUHAUS i "Festschrift zum 60 Geburtstag von Dr. Theodor Hampe" = Jahrg. 1924 u. 1925 des Anzeigers des Germanischen Nationalmuseums (Nürnberg 1926).

T. J. A.

Velands hög och Smedsmästaren från Brunneskärret.

Två gamla smedstraditioner.

I Kalmar Museum förvaras 4 st. svärdsklingsor eller ämnen till dylika av utseende som efterföljande bild (fig. 65) visar. Klingorna äro raka, 67 cm. långa och 2,5 cm. breda. De äro eneggade och ha ryggen plattthamad, genomskärningen är alltså trekantig. Fyndomständigheterna synas mig vara av det intresse att en kort relation härom kan anses motiverad, helst som forskningen angående vår äldsta järnhandtering i dessa dagar är föremål för stort intresse och mycket arbete. Fyndbeskrivningen lyder sålunda: "I september månad år 1854 borttogs